

**Przedmiotowe Zasady Oceniania
z religii klasy IV-VIII
Publiczna Szkoła Podstawowa nr 7 im. Henryka Sienkiewicza
w Ostrowcu Świętokrzyskim**

1) Przedmiotowe Zasady Oceniania mają na celu:

- a. bieżące i systematyczne obserwowanie postępów ucznia w nauce,
- b. zaznajomienie ucznia z poziomem jego osiągnięć oraz motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- c. dostarczenie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.

2) Sprawdzanie i ocenianie umiejętności uczniów.

- odpowiedź ustna,
- samodzielna praca na lekcji,
- praca w grupach,
- prace domowe
- zeszyt przedmiotowy
- udział w konkursach
- przygotowanie do lekcji
- aktywność na lekcji
- prace dodatkowe (dla chętnych)

3) Określanie pojęć zgodnie z WSO:

1) wypowiedzi pisemne:

- prace domowe ucznia – podlegające sprawdzeniu, ale nie zawsze ocenie w formie stopnia; (Pięć plusów „+” z wyznaczonych prac domowych – ocena bardzo dobra. Pięć plusów „+” z wyznaczonych prac dla chętnych – ocena celująca).

- prace pisemne na lekcji

- praca klasowa/sprawdzian – z określonego materiału poprzedzona powtórzeniem, zapisana w dzienniku i zapowiedziana z tygodniowym/3-dniowym wyprzedzeniem,
- kartkówka – zapowiedziana lub niezapowiedziana praca obejmująca materiał z 1 do 3 ostatnich jednostek lekcyjnych

2) wypowiedzi ustne:

- odpowiedzi z ostatnich 3 lekcji
- aktywność na lekcji

3) sposoby oceniania:

- stopniem,
- plusami / minusami (pięć „-”, ocena niedostateczna)

4) w dzienniku zajęć edukacyjnych ocena pracy ucznia rejestrowana będzie w postaci zapisu cyfrowego;

5)szczegółowe wymagania na poszczególne oceny opracowane są odrębnie;

4. Ustalenia końcowe.

1) uczeń powinien być informowany o swoich ocenach na bieżąco i systematycznie;

2) Uczeń ma prawo do dwukrotnego w ciągu semestru zgłoszenia nieprzygotowania do lekcji, np.:

- a. brak pracy domowej,
- b. brak zeszytu,

c. brak pomocy potrzebnych do lekcji,

d. niegotowość do odpowiedzi.

(Nieprzygotowanie nie dotyczy zapowiedzianych prac klasowych i kartkówek.) Po wykorzystaniu limitu określonego powyżej, uczeń otrzymuje za każde nieprzygotowanie ocenę niedostateczną);

3) uczeń powinien każde nieprzygotowanie zgłosić przed lekcją;

4) aktywność na lekcji, np. częste zgłaszanie, udzielanie poprawnych odpowiedzi, aktywna praca w grupach może być oceniana „+”. Za pięć „+” uczeń otrzymuje ocenę bardzo dobrą,

5) uczeń może poprawić ocenę w ciągu tygodnia lub w wyznaczonym przez nauczyciela terminie.

6) na koniec semestru nie przewiduje się żadnych sprawdzianów poprawkowych i zaliczeniowych; na ocenę śródroczną i końcoworoczną składa się systematyczna całoroczna praca ucznia. Ocena semestralna i roczna są wynikiem średniej ważonej wszystkich ocen cząstkowych –wystawiane są jako wypadkowa wagi ocen.

7) wiedza i umiejętności uczniów zdobyte podczas kształcenia na odległość podlegają ocenie;

a) ocenie bieżącej podlegają:

- odesłane nauczycielowi z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej prace pisemne i inne, nauczyciel decyduje, które z odesłanych prac podlegają ocenie,
- odpowiedzi ustne ucznia pozyskane podczas rozmowy online,
- inne formy w zależności od narzędzi wykorzystywanych przez nauczyciela w pracy zdalnej;
- oceny bieżące uzyskane podczas zdalnego nauczania będą brane pod uwagę przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej
- zadane prace pisemne, uczeń powinien dostarczyć nauczycielowi w wyznaczonym przez niego terminie i formie. Po upływie wyznaczonego terminu, uczeń otrzyma ocenę niedostateczną. Informacja o zadanej pracy i terminie jej przesłania będzie zapisana w e-dzienniku z zakładce Zadania domowe;

Ocena celująca oznacza, że uczeń opanował wiadomości i umiejętności przewidziane programem w stopniu bardzo dobrym, ponadto

Uczeń:

- twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia,
- jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń,
- posiada inne osiągnięcia indywidualne promujące ocenę celującą (jedno z wymienionych poniżej):
 - ✓ osiągnięcia ucznia wyraźnie wykraczają poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych w realizowanym przez nauczyciela programie nauczania lub
 - ✓ osiąga sukcesy w konkursach kwalifikując się do finałów na szczeblu miejskim, powiatowym, diecezjalnym lub
 - ✓ aktywnie uczestniczy w zajęciach pozalekcyjnych
 - ✓ wykonuje prace dla chętnych (co najmniej 3 prace w semestrze, które są ocenione co najmniej na ocenę bardzo dobrą)

Na ocenę bardzo dobrą uczeń:

- Prowadzi starannie zeszyt i odrabia zadania domowe.
- Prezentuje wiedzę wypowiadając się swobodnie i wyczerpująco.
- W poruszanych tematach dostrzega związki między faktami, potrafi wyciągnąć wnioski, dokonać całościowej oceny poruszanego zagadnienia.
- Odznacza się dużą aktywnością na katechezie.
- Umie współpracować w grupie.

Na ocenę dobrą uczeń:

- Prowadzi starannie zeszyt, odrabia zadania domowe.
- Samodzielnie udziela odpowiedzi (nie wyczerpuje poruszonego zagadnienia).
- Angażuje się w daną jednostkę lekcyjną.
- Opanował materiał programowy z religii.
- Konsekwentnie wykonuje zadaną pracę, stara się być aktywnym na lekcji.

Na ocenę dostateczną uczeń:

- Przychodzi przygotowany do zajęć.
- Prowadzi zeszyt.
- Opanował łatwe, całkowicie niezbędne wiadomości, umiejętności.
- Udziela odpowiedzi na pytania nauczyciela.
- Czasem angażuje się w pracę grupy.

Na ocenę dopuszczającą uczeń:

- Opanował konieczne pojęcia religijne.
- Prowadzi zeszyt.
- Przy pomocy nauczyciela udziela odpowiedzi na postawione pytania.
- Prezentuje minimalny poziom postawy i umiejętności.
- Wykonuje jedynie część wyznaczonej pracy.
- Czasem angażuje się w pracę grupy.

Na ocenę niedostateczną uczeń:

- Nie prowadził zeszytu.
- Nie opanował minimum programowego.
- Nie skorzystał z pomocy nauczyciela i kolegów w celu poprawienia oceny.

KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie **IV klasy** szkoły podstawowej

do programu nr AZ-2-01/10 podręcznika nr AZ-21-01/10-RA-1/13 „*Jestem chrześcijaninem*”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
I. Żyję w przyjaźni z Jezusem			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest katecheza, – podaje, że w katechezie pogłębiaamy przyjaźń z Panem Jezusem, – wymienia wydarzenia, poprzez które Bóg objawia miłość do człowieka, – podaje, że miłość jest podstawą prawdziwej przyjaźni, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa, – streszcza teksty biblijne (J 15,13 i J 19,34), – streszcza fragment Ewangelii – J 3,16-17, – podaje, że Pan Jezus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla zbawienia ludzi, – podaje, czym jest modlitwa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak można pogłębiać swoją przyjaźń z Panem Jezusem, – uzasadnia swoją obecność na katechezie, – wyjaśnia, czym jest prawdziwa przyjaźń, – określa, jak należy wypełniać przykazanie miłości w życiu codziennym, – określa, że źródłem prawdziwej miłości jest Pan Bóg, – wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, – wymienia, z jakich części składa się Msza Święta, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem, – stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem, – wymienia najważniejsze wydarzenia historii zbawienia Starego i Nowego Testamentu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje tekst biblijny, – planuje wypełniać przykazanie miłości, – wyjaśnia, dlaczego człowiek zdolny jest kochać Boga, – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej, – planuje praktykę pierwszych piątków miesiąca jako wyraz wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, – objaśnia, czym jest dzieło zbawienia, – stwierdza, że należy okazywać Panu Jezusowi wdzięczność za dzieło zbawienia, – analizuje swój udział we Mszy Świętej, – określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się, – streszcza teksty źródłowe o modlitwie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za pogłębianie przyjaźni z Panem Jezusem, – wybiera sposób modlitwy o wzajemną miłość wśród ludzi, – dowodzi konieczności wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego, – dowodzi potrzebę uczestnictwa we Mszy Świętej, – wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego obecność we Mszy Świętej, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za umacnianie więzi z Panem Jezusem, – określa sposoby wyrażania wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za okazywanie wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia. – wskazuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem, – planuje systematyczną modlitwę.
II. Poznaje Boga			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywa Boga Stworzycielem, – wyjaśnia słowo „stworzyć”, – podaje, że Bóg jest Stwórcą świata duchowego, – podaje, że Bóg powołał człowieka do przyjaźni, – identyfikuje Pismo Święte ze słowem Bożym, – podaje, kto jest autorem Pisma Świętego, – określa, do kogo jest skierowane Pismo Święte, – nazywa części Pisma Świętego, – określa, że wszystkie księgi Pisma Świętego stanowią jedność, – wymienia okoliczności, w jakich słuchamy słowa Bożego, – streszcza przypowieść o siewcy, – podaje znaczenie słowa „Ewangelia”, – wylicza autorów Ewangelii, – ilustruje dobry uczynek względem bliźniego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza biblijny tekst o stworzeniu świata, – streszcza sceny biblijne z udziałem aniołów, – uzasadnia potrzebę wdzięczności Bogu za aniołów, – streszcza biblijny opis mówiący o stworzeniu człowieka, – uzasadnia, dlaczego Pismo Święte jest nazywane księgą miłości Boga do człowieka, – wylicza Księgi Nowego Testamentu, – wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych, – ilustruje przypowieść o siewcy, – wyjaśnia potrzebę uważnego słuchania słowa Bożego, – objaśnia, w jakiej postawie słuchamy i czytamy Ewangelię podczas Mszy Świętej, – streszcza fragment Ewangelii o powtórny przyjsciu Chrystusa, – uzasadnia potrzebę okazywania miłości bliźnim. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia etapy stwarzania świata według Księgi Rodzaju, – redaguje modlitwę do Anioła Stróża, – wskazuje sposoby okazywania przyjaźni Panu Bogu, – podaje nazwy wybranych ksiąg Pisma Świętego i ich autorów, – wyjaśnia, w jaki sposób powstawała księga Pisma Świętego, – streszcza naukę św. Pawła o słowie Bożym (1 Tes 2,13), – wyjaśnia, na czym polega jedność Pisma Świętego, – klasyfikuje wydarzenia biblijne Starego i Nowego Testamentu, – podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, – uzasadnia potrzebę szacunku wobec Pisma Świętego, – wylicza, z jakich elementów składa się liturgia słowa, – wymienia etapy formowania się Ewangelii, – wymienia wydarzenia biblijne, w których Bóg objawiał się człowiekowi, – identyfikuje czas Sądu Ostatecznego z przyjsciem Chrystusa w chwale, – wyjaśnia, w jaki sposób Bóg objawia swoją chwałę. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposoby troski o świat stworzony, – planuje troskę o stworzony świat, – nazywa anioły duchami czystymi, – wyjaśnia sens słów: „obraz i podobieństwo Boże”, – określa, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, – uzasadnia potrzebę poznawania Objawienia Bożego, – stosuje odpowiednie zasady przy samodzielnym posługiwaniu się Pismem Świętym, – wnioskuje, że jedność Pisma Świętego wynika z Objawienia Bożego, – planuje czytanie i rozważanie słowa Boże, – wskazuje na potrzebę częstego korzystania z Pisma Świętego i rozważania jego słów, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego słowo, – wskazuje na związek Pisma Świętego z życiem, – planuje częstą lekturę Pisma Świętego – wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werst w perykopie biblijnej, – uzasadnia związek między słuchaniem słowa Bożego i właściwą postawą życia, – charakteryzuje poszczególnych Ewangelistów, – planuje żyć Ewangelią na co dzień, – planuje w życiu kierować się przykazaniem miłości.

III. Pytam, w co wierzę

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje słowa: miłosierdzie, sprawiedliwość, przebaczenie, skrucha, żal, – podaje, w jakim sakramencie spotykamy się z miłosiernym Bogiem Ojcem, – podaje, że wiara jest warunkiem zbawienia, – identyfikuje postać biblijnego Tobiasza z człowiekiem wiernym Bogu i miłosiernym wobec bliźnich, – ilustruje, w jaki sposób można okazać pomoc bliźnim, – streszcza opowiadanie biblijne o Danielu, – wymienia, cechy rodziny Machabeusz, – ilustruje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary, – wyjaśnia znaczenie słowa: Adwent, – nazywa Jana Chrzciciela poprzednikiem Zbawiciela, – opowiada o wydarzeniu Zwiastowania, – podaje, że Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary, – opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, – streszcza biblijny opis męczeńskiej śmierci św. Szczepana, – podaje, że Trzej Mędrcy ze Wschodu oddali cześć Panu Jezusowi, – wymienia imiona Trzech Mędrców ze Wschodu, – podaje, że wiarą odpowiadamy na miłość Pana Boga. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem, – definiuje słowo: „wiara”, – streszcza tekst biblijny: Mt 16,13-19, – ilustruje, co może uczynić, by wzrastać w wierze, – objaśnia, w jaki sposób Tobiasz okazywał wierność Bogu i miłość bliźnim, – wyjaśnia, dlaczego Daniel jest przykładem silnej wiary w Boga, – streszcza wydarzenie biblijne o rodzinie Machabeusz, – wskazuje, że Machabeusze byli wierni Bogu aż do śmierci, – opowiada o cudzie uzdrowienia sługi setnika, – definiuje słowo: „cud”, – rysuje symbole adwentowe, – streszcza tekst biblijny zapowiadający narodziny Jana Chrzciciela, – wylicza modlitwy, w których rozważamy wydarzenie Zwiastowania, – wyjaśnia, jak należy przygotować się na spotkanie z Jezusem w Eucharystii, – rysuje symbole świąt Bożego Narodzenia, – podaje okoliczności męczeńskiej śmierci św. Szczepana, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – ilustruje przykłady świadectwa wiary, – stosuje poprawnie określenia: świadectwo wiary, męczennik, – wylicza dary, jakie Trzej Mędrcy ze Wschodu złożyli Panu Jezusowi, – streszcza ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców ze Wschodu, – objaśnia, jak wzmacniać swoją wiarę, – używa poprawnie terminu: „wiara żywa”. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje warunki sakramentu pokuty, – uzasadnia potrzebę żalu i skruchy za popełnione zło, – określa, jak postępuje człowiek wierny Bogu, – określa, jaki powinien być człowiek wierny Bogu, – wybiera sposoby służenia innym, – wylicza przymioty wiary, – wyjaśnia, czego uczy heroiczna wiara Machabeusz, – objaśnia, w którym momencie Mszy Świętej wypowiadamy słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”, – charakteryzuje wiarę setnika, – określa, jakim czasem jest Adwent dla każdego z nas, – identyfikuje Jana Chrzciciela z ostatnim prorokiem Starego Testamentu, który przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – wyjaśnia, w jaki sposób powinniśmy przyjmować słowo Boże, – określa, dlaczego powinniśmy wierzyć Bożemu słowu, – objaśnia sposoby okazywania posłuszeństwa woli Bożej, – uzasadnia potrzebę właściwego przygotowania się do spotkania z Jezusem w czasie Bożego Narodzenia, – wylicza znane tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia, – wyjaśnia znaczenie narodzenia Pana Jezusa dla człowieka wierzącego, – wskazuje na potrzebę podtrzymywania tradycji i obrzędów świątecznych w rodzinach, – charakteryzuje postać św. Szczepana, – objaśnia, co oznaczają poszczególne dary złożone przez Trzech Mędrców, – wyjaśnia, dlaczego Święto Trzech Króli nazywamy też uroczystością Objawienia Pańskiego, – określa swoje zadania wpływające z wiary. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – planuje systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty, – proponuje sposoby troski o rozwój wiary, – redaguje modlitwę dziękczynną za łaskę wiary, – analizuje motyw, dla których Tobiasz narażał swoje życie, – stosuje zasady wiary w Boga w swoim życiu, – dowodzi konieczności troski o rozwój wiary i jej umocnienie, – określa, na czym polega „żywa wiara”, – planuje sposoby umocnienia własnej wiary, – dowodzi, że wiara jest podstawą życia chrześcijańskiego, – planuje modlitwę o wzrost wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za przyjęte słowo Boże, – wybiera sposób naśladowania Maryi, – dowodzi konieczności troski o wzrost wiary, – ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu, – planuje przeżyć święta Bożego Narodzenia w duchu chrześcijańskiej miłości i radości, – planuje udział w obchodach święta św. Szczepana, – dowodzi o potrzebie dawania świadectwa wiary, – wybiera sposób modlitwy za misjonarzy, – planuje modlitwę w intencji misji, – wybiera sposób wzmocnienia swojej wiary.
---	---	---	--

IV. Uczę się kochać Pana Boga i ludzi

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Dekalog z przykazaniami Bożymi, – definiuje termin: przymierze, – ilustruje treść jednego z przykazań Bożych, – definiuje słowo „cud”, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki, – rozróżnia uczynki miłosierdzia, – rysuje jeden z uczynków miłosierdzia, – streszcza tekst biblijny opowiadający o wydarzeniu Ostatniej Wieczerzy, – streszcza tekst biblijny, opisujący wydarzenie umycia nóg Apostołów przez Pana Jezusa, – streszcza tekst biblijny opowiadający o modlitwie Pana Jezusa w Ogrójcu, – streszcza tekst biblijny, mówiący o śmierci Pana Jezusa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polegało przymierze zawarte z Mojżeszem, – objaśnia treść Dekalogu, – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa, – wyjaśnia termin: apostołstwo, – rysuje jeden z uczynków miłosierdzia, – wymienia sakramenty ustanowione podczas Ostatniej Wieczerzy, – nazywa Eucharystię ucztą miłości, – wymienia przymioty służby, – wyjaśnia treść przykazania miłości, – podaje, że powinniśmy wypełniać wolę Bożą w codziennym życiu, – wyjaśnia słowa modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu, – określa, co znaczy pełnić wolę Boga, – wskazuje przykłady pełnienia woli Boga w codziennym życiu, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje, czym są przykazania Boże dla ludzi, – wskazuje przykazania odnoszące się do Boga i do bliźniego, – wybiera sposób realizacji przykazań Bożych, – wyjaśnia, czego zapowiedzią było przymierze zawarte z Izraelitami, – wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, – określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga, – opowiada o powołaniu uczniów i wybraniu apostołów, – wskazuje, że uczynki miłosierdzia są znakiem miłości wobec człowieka i Boga, – wybiera sposoby okazania wdzięczności Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia potrzebę modlitwy za kapłanów, – określa, jak naśladować Pana Jezusa, który jest wzorem służebnej miłości bliźniego, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – dowodzi odpowiedzialności wynikającej z przymierza chrztu świętego, – uzasadnia, że wypełnianie przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar bycia uczniem Jezusa, – wybiera sposoby realizacji Chrystusowej nauki poprzez uczynki miłosierdzia, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe uczestnictwo w Eucharystii, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie przykazania miłości, – wylicza uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy, – redaguje modlitwę do Boga Ojca, – dowodzi, że śmierć Pana Jezusa jest wyrazem miłości Boga do każdego człowieka.
---	--	--	---

	– podaje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest wyrazem największej miłości Boga do człowieka.	– wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu, – wskazuje, w których słowach Modlitwy Pańskiej prosimy Boga o to, abyśmy potrafili pełnić Jego wolę, – wybiera sposoby okazywania wdzięczność Panu Jezusowi za Jego miłość o dar odkupienia.	
--	---	--	--

V. Z Jezusem jestem w drodze do Boga Ojca

<p>Uczeń: – streszcza tekst biblijny, opowiadający o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – ilustruje wydarzenie zmartwychwstania Pana Jezusa, – podaje, że Pan Jezus jest przewodnikiem w drodze do Boga Ojca, – podaje, że Zmartwychwstały Pan Jezus ukazywał się Apostołom, – streszcza tekst biblijny, opisujący spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami, – streszcza biblijny opis ustanowienia Eucharystii, – wyjaśnia, czym jest Eucharystia, – podaje, że Jezus Chrystus jest Drogą, Prawdą i Życiem w dążeniu do życia wiecznego, – streszcza tekst biblijny: J 14,1-6, – podaje, że świadcząc o Panu Jezusie, wypełniamy Jego nakaz misyjny, – opowiada o Wniebowstąpieniu Pana Jezusa, – stwierdza, że niebo jest ostatecznym celem człowieka, – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – rysuje symbole Ducha Świętego, – określa modlitwę „Ojciec nasz” jako rozmowę z kochającym Bogiem Ojcem,</p>	<p>Uczeń: – nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – definiuje słowo: „Pascha”, – przytacza słowa Pana Jezusa skierowane do świętego Tomasza, – podaje, kiedy Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego Jezusa nazywamy Drogą, Prawdą i Życiem, – określa, co należy czynić, by osiągnąć życie wieczne, – wyjaśnia, dlaczego misje są jednym z najważniejszych zadań Kościoła, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła, – podaje, że Pan Jezus pomaga nam osiągnąć wieczne szczęście w niebie, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus wstąpił do nieba, – identyfikuje ogniste języki, wiatr i gołębicę z Duchem Świętym, – opisuje działanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiąticy, – podaje, że „Modlitwa Pańska jest wzorem modlitwy chrześcijanina”, – wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”, – objaśnia, dlaczego modlitwę „Ojciec nasz” nazywamy „Modlitwą Pańską”, – wyjaśnia, dlaczego „Modlitwa Pańska” jest wzorem modlitwy chrześcijanina, – definiuje, czym jest modlitwa wstawiennicza, – określa sens i wartość modlitwy, – używa poprawnie terminu: Opatrzność Boża, – stwierdza, że Bóg czuwa nad każdym stworzeniem, – przytacza tekst biblijny: Mt 11,28, – stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem, – streszcza przypowieść o domu na skale, – określa, jak postępuje człowiek roztropny, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – definiuje, czym są sakramenty, – wymienia sakramenty święte, – przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, – streszcza tekst biblijny, mówiący o ustanowieniu Eucharystii,</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy, – opowiada o liturgii Wigilii Paschalnej, – określa, jakimi słowami Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty, – określa, jaką obietnicę dał Pan Jezus tym, którzy będą spożywać Jego Ciało, – wybiera sposób, by podziękować Panu Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia, że przez zaufanie Chrystusowi można osiągnąć niebo, – przytacza słowa Pana Jezusa – Mt 28,19-20, nazywane nakazem misyjnym, – wybiera sposób zaangażowania się w sprawy misji, – streszcza tekst biblijny, mówiący o Zesłaniu Ducha Świętego, – charakteryzuje poszczególne prośby „Modlitwy Pańskiej”, – redaguje krótką modlitwę, – streszcza biblijny tekst, mówiący o uwolnieniu św. Piotra z więzienia, – objaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o człowieka, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za opiekę, – rysuje, w jaki sposób okazuje wdzięczność Bogu za Jego opiekę, – wyjaśnia, dlaczego wszelkie trudności trzeba powierzyć Chrystusowi, – wyjaśnia, co oznacza sformułowanie „dom zbudowany na skale” w odniesieniu do życia chrześcijanina, – dowodzi, że chrześcijanin powinien swoje życie budować na fundamencie słowa Bożego, – określa sakramenty święte jako drogę życia i świętości, – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wybiera sposób realizacji przyrzeczeń wakacyjnych, – uzasadnia potrzebę modlitwy w czasie wakacji.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – planuje systematyczny udział we Mszy Świętej, – uzasadnia, że Msza Święta jest najważniejszym spotkaniem chrześcijanina z Jezusem Zmartwychwstałym, – planuje spotykać się z Panem Jezusem w Eucharystii, – dowodzi, że Eucharystia jest dla chrześcijanina zadatkim życia wiecznego, – planuje częste i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej, – planuje spełnianie dobrych uczynków w codziennym życiu, – projektuje plakat pod hasłem: Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem, – ocenia swoją postawę w świetle nakazu misyjnego, – redaguje modlitwę w intencji misjonarzy, – wskazuje na postawę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc w naszym dążeniu do nieba, – planuje osobistą modlitwę do Ducha Świętego, – określa sposoby współpracy z Duchem Świętym, – ocenia swoją postawę w czasie modlitwy, – planuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę, – redaguje modlitwę o pomoc Boga w rozwiązywaniu problemów, – planuje rozropne postępowanie, oparte o słowo Boże, – planuje częste korzystanie z sakramentów świętych, – planuje swój udział w procesji Bożego Ciała, – planuje wakacyjne spotkania ze Stwórcą.</p>
--	--	---	--

<p>– wskazuje Autora „Modlitwy Pańskiej”,</p> <p>– podaje, że modlitwa jest wyrazem wiary, nadziei i miłości,</p> <p>– podaje, że Bóg troszczy się o każdego człowieka,</p> <p>– definiuje, czym jest</p> <p>Opatrzność Boża,</p> <p>– podaje, że Jezus</p> <p>Chrystus pomaga</p> <p>przewycięzać</p> <p>trudności,</p> <p>– podaje, że słowo Boże jest podstawą życia chrześcijańskiego,</p> <p>– klasyfikuje, które sakramenty można przyjąć tylko raz, a które można przyjmować wielokrotnie,</p> <p>– identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa,</p> <p>– podaje, że uroczystość</p> <p>Najświętszego Ciała i</p> <p>Krwi Pana Jezusa jest</p> <p>nazywana Bożym</p> <p>Ciałem.</p> <p>– podaje, że w czasie wakacji powinniśmy żyć w jedności z Panem Bogiem,</p> <p>– wyjaśnia, o czym nie wolno zapomnieć w czasie wakacji,</p> <p>– wskazuje, że wakacje są czasem wolnym danym nam od Boga.</p>	<p>– objaśnia, gdzie może spotkać się z Panem Bogiem w czasie wakacji.</p>		
---	--	--	--

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy V szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-21-01/18-RA-2/20
„Bóg poszukuje człowieka”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Pragnienie człowieka		
Uczeń: - definiuje terminy: „dar”, „wiara” - wyjaśnia, czym jest nadzieja, - wyjaśnia pojęcie „wspólnota”.	Uczeń: - wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość (A.1.3), - charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka CE.1.1),	Uczeń: - proponuje sposoby troski o rozwój wiary, - wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, - objaśnia, w jaki sposób należy dbać o rozwój wiary, - wskazuje na odpowiedzialność za pełnienie czynów miłości, - przedstawia, na czym polega kultura uczestnictwa w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej, rówieśniczej (E.1.2), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot (E.1.2), - wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E.1.5).
II. Biblia źródłem odkrywania tajemnicy Boga		
Uczeń: - wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne (A.2.2), - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), - wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej (A.9.5).	Uczeń: - wyjaśnia pojęcie wiary w Boga (A.2.1), - określa wiarę jako łaskę - dar otrzymany od Boga (A.3.1), - charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2), - rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3).	Uczeń: - wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), - uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), - wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (Piśmie Świętym) (A.5.1), - wymienia gatunki literackie w Biblii - przypowieść, list, hymn (A.9.5), - wymienia Księgi Nowego Testamentu (A.9.3), - wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6).
III. Bóg objawiający siebie w dziele stworzenia		
Uczeń: - podaje, że Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi (A.7), - wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1), - wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.1.1).	Uczeń: - wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka (A.10.5), - wyjaśnia pojęcia: błogosławieństwo, wolna wola (A.7.3; A.11.3), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: grzech pierwszych ludzi (A.11.1), - wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), - definiuje słowo: „pycha” - wybiera sposoby okazywania miłości Bogu (A.13.16).	Uczeń: - formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia Boga Stwórcy, w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami (D.2.4), - wyjaśnia pojęcia: grzech pierworodny Protoewangelia (A.7.3; A.11.2; A.11.3), - omawia, czym jest modlitwa i uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.1; D.1.2), - opisuje działalność złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5).

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5), - omawia różnice między prawdziwym szczęściem a przyjemnością (A.1.5), - nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, - wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E. 1.5). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, - wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), - podaje przykłady świadków wiary (E. 1.8).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), - definiuje pojęcia: Objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego (A.10.1), - podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, - wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (A.7.4; C.1.5), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Kaina i Abela (A.11.1; A.11.2), - przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Noego (A.11.1; A.11.2), - streszcza tekst biblijny o budowie wieży Babel (A.7), - streszcza biblijny opis ofiary Abrahama (A.11.4), - podaje treść obietnicy danej Abrahamowi (A.11.1), - przytacza biblijne opowiadanie dotyczące snu Jakuba (A.11.1), - opowiada o powołaniu Jakuba przez Boga (A.11.4), - charakteryzuje postać Józefa (A.11.5), - opowiada historię proroka Jonasza (A.11.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.4; C.1.2).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
IV. Bóg wierny danym obietnicom prowadzi swój lud		
Uczeń: - wymienia najważniejsze przy- mioty Boga (A.5.2).	Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego powinniśmy powierzyć swoje życie Panu Bogu, - wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3), - wyjaśnia pojęcie: Pascha (A.11.3).	Uczeń: - wyjaśnia pojęcie: przymierze (A.11.3), - nazywa Abrahama ojcem wierzących, - wyjaśnia pojęcie: Patriarcha (A.11.3), - proponuje sposoby troski o rozwój wiary, - ocenia postawę Abrahama wobec Boga, - wyjaśnia pojęcie: Opatrzność Boża (A.11.3), - streszcza historię Józefa, syna Jakuba (A.11.1).
V. Jezus nowym Mojżeszem i obiecanym Mesjaszem		
Uczeń: - wyjaśnia pojęcie przypowieść oraz wskazuje na strukturę przypowieści (A.11.3).	Uczeń: - przytacza przypowieść o siewcy (A.10).	Uczeń: - wyjaśnia pojęcia: Wcielenie i Odkupienie (A.13.10), - omawia przypowieść o robotnikach w winnicy (A.13.13), - omawia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), - omawia przypowieść o talentach (A.13.13), - wyjaśnia zbawczy sens męki i śmierci Jezusa Chrystusa (A.13.9), - wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10).
VI. Kościół Jezusa Chrystus		
Uczeń: - podaje, jak powstał Kościół (E.2).	Uczeń: - podaje, że Jezus założył Kościół, wybrał Dwunastu (E.2), - podaje, że Kościół jest konieczny do zbawienia (E.2), - podaje, że Kościół jest misyjny (pojęcie: misjonarz) (E.2), - wybiera sposób zaan- gażowania się w sprawy misji, - opisuje hierarchiczny urząd Kościoła (E.2.7), - podaje, że Kościół jest wiarygodny i konieczny do zbawienia (E.2), - nazywa św. Pawła Apostołem Narodów.	Uczeń: - przytacza biblijne obrazy Kościoła (E.2), - podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja) (E.2.9), - wyjaśnia pojęcia: misje, misjonarz (E.2.8), - wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, dogmat, sobór, synod biskupów, konferencja episkopatu (E.2.8), - podaje, jaką rolę odgrywa św. Piotr w Kościele (E.2), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Piotr (A.11.4; E.2.1), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Szczepan (A.11.4; E.2.1), - uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11), - podaje, jaką rolę odegrał św. Szczepan w Kościele (E.2), - podaje, jaką rolę odegrał św. Paweł w Kościele (E.2), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Paweł (A.11.4; E.2.1), - podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E. 1.8), - podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12), - przytacza przykazania kościelne (E.2), - uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych.

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), - zna dzieje Izaaka (D.1).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia sposoby Bożego objawienia (stworzenie, słowo Boże, Jezus Chrystus) (A.5), - wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o Królestwie Bożym (A.13.7), - wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), - przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), - opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w męce i śmierci Jezusa Chrystusa (A.5.3), - wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A.13.9). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), - omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), - charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), - wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola w historii zbawienia (E.2.3), - podaje przymioty Kościoła (E.2), - podaje, jaka jest struktura i ustrój Kościoła (E.2), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16), - uzasadnia wartość świadectwa wiary (Święty Piotr) w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11), - podaje strukturę i ustrój Kościoła (pojęcia: biskup, diecezja, parafia, proboszcz) (E.2), - wymienia pięć przykazań kościelnych i omawia ich znaczenie (E.2.11). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła, - identyfikuje historię Kościoła z pielgrzymką wspólnoty wierzących - „my” w historii zbawienia (E.3), - na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1; E.3.11), - uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
VII Historia zbawienia w Kościele pierwotnym oraz w starożytności i w średniowieczu		
<p>Uczeń: - definiuje Kościół jako boską i ludzką rzeczywistość (E.3).</p>	<p>Uczeń: - podaje, że Kościół przyczynia się do rozprzestrzeniania Ewangelii (E.3), - podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę w życiu narodu polskiego (E.5), - podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę w dziedzinie nauki, sztuki, życia codziennego (E.3).</p>	<p>Uczeń: - opowiada o prześladowaniu chrześcijan (E.3.2), - przytacza historię św. Wojciecha (E.5), - opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce (E.5.1), - przytacza okoliczności chrztu Polski (E.5), - przytacza działalność św. Cyryla i św. Metodego (E.3), - przytacza działalność św. Benedykta i rolę benedyktynów (E.4), - podaje, jaką rolę odegrały zakony w Kościele (św. Dominik, św. Franciszek) (E.3.4), - wyjaśnia, czym był tzw. spór o św. Stanisława (E.5.3), - podaje, jaką rolę w życiu narodu polskiego odegrał św. Stanisław (E.5), - podaje, jaką rolę w życiu narodu polskiego odegrała św. Jadwiga Królowa (E.5), - streszcza życie chrześcijan w czasach jagiellońskich (E.5.4).</p>
VIII. Bóg obecny w życiu swego ludu - rok liturgiczny		
<p>Uczeń: - wierzy w zmartwychwstanie umarłych (A.8a).</p>	<p>Uczeń: - podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży, - identyfikuje różaniec z wzywaniem i bliskością Matki (D.5), - uzasadnia religijny wymiar okresu: Adwentu, - wyraża wdzięczność za miłość Boga (B.2.b), - wlicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście (B.2.3).</p>	<p>Uczeń: - podaje sens, przesłanie i liturgię święta św. Stanisława Kostki (B.2), - wymienia i opisuje święto św. Stanisława Kostki (B.2.2; E.5.8), - stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości, - wymienia i opisuje miesiące i święta maryjne (B.2.2; E.5.8), - podaje sens, przesłanie i liturgie nabożeństwa różańcowego (B.2), - podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi, - omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w Adwencie (B.2.3), - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów: Adwent (A.8; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego - Boże Narodzenie (A.13; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2) - Wielki Post (B.2; D.1), - wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu (D.1),</p>

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa, - stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła, - przedstawia misję św. Wojciecha dla historii Polski (E.5.2), - przedstawia misję św. Wojciecha i znaczenie chrztu dla historii Polski (E.5.2), - opowiada o życiu i misji świętych Cyryla i Metodego (E.4.1), - przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni (E.3.3), - przytacza smutne karty historii Kościoła; podziały i wojny krzyżowe (E.4), - wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1), - przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie oraz znaczenie tych zakonów dzisiaj (E.3.3), - wskazuje jaką rolę odegrała Święta Królowa Jadwiga w dziejach Polski i kościoła (E.5.4). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje miejsca prześladowań współczesnych chrześcijan, - opierając się na omawianych postaciach świętych - Święty Wojciech i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), - opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), - objaśnia różnice i podobieństwa pomiędzy katolicyzmem i prawosławiem (E.2.5).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przytacza bibliografię św. Stanisława Kostki (E.5), - uzasadnia religijny wymiar święta, - przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”, - wymienia tajemnice różańca świętego, - podaje zbawczy sens obchodów roku liturgicznego (struktura i znaczenie roku liturgicznego) (B.1; B.2), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego, - wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie (B.2.2; E.5.8), - charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - opowiada o wydarzeniach z Drogi krzyżowej Pana Jezusa (A 10.5), - wymienia stacje Drogi krzyżowej (B 2.3), - omawia liturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), - uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu (B.2.3), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (A.14; B.2), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), - wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa, - charakteryzuje tajemnice różańca świętego, - charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
		<ul style="list-style-type: none"> - podaje sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalnego (B.2; A.6), - podaje sens obchodów roku liturgicznego - Wielkanoc (A.13; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Zesłania Ducha Świętego (A.14; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego - Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (A.13; B.2; B.13), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego - Najświętszego Serca Pana Jezusa (dziewięć pierwszych piątków miesiąca) (B.2).

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Bożego Ciała [A.14; B.2), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości i charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa [A.14; B.2). 	

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie **klasy VI** szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-22-01/18-RA-14/21
„Jezus Chrystus nas zbawia”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Człowiek poznaje świat i siebie				
Uczeń: – nazywa Boga Stworzycielem, – podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy nauk przyrodniczych (A.2.2), – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, – podaje, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre, – wymienia przymioty Boga, – definiuje słowa: „religia” i „chrześcijaństwo” (A.2), – podaje, czym jest	Uczeń: – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, – wymienia sposoby poznania Bożego Objawienia (zmysły, uczucia, rozum, sztuka) (A.2), – przytacza wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, – wymienia sposoby poznania Chrystusa, – definiuje chrzest jako rodzaj szczególnej	Uczeń: – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje siebie jako adresata Objawienia Bożego, – wyjaśnia relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), – wyjaśnia godności człowieka i pojęcie wskazuje jej źródła (A.1.4), – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – angażuje się w własny rozwój emocjonalny i	Uczeń: – wyjaśnia, że poznajemy Objawienie Boże przez zmysły i sztukę (A.2), – stwierdza poznawalność Boga z rzeczy stworzonych, – określa rolę wiary w poznawaniu prawdy o stworzeniu świata i obecności w nim Boga, – racjonalizm wiary (B.2), – wskazuje na godność człowieka jako fundamentalną wartość ludzką (A.1.4), – analizuje znaczenie	Uczeń: – redaguje modlitwę będącą uwielbieniem i dziękczynieniem Bogu za dar stworzenia, – wnioskuje, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, wiary i łaski poznania (A.2.2), – przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar świata, – przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, – kształtuje w sobie postawę wrażliwości

<p>Objawienie Boże (B.2),</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia zadania powierzone człowiekowi przez Boga, - przytacza, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże, - podaje, że godność człowieka wynika z chrztu (A.1), - podaje znaczenie słowa: „więź”, - wylicza funkcje potrójnego posłannictwa Chrystusa (A1, B.4), - wyjaśnia alegorię z przypowieści o winnym krzewie i latoroślach. 	<p>więzi z Bogiem (A.1),</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że człowiek jest istotą społeczną, - wymienia miejsca i wspólnoty, w których żyje człowiek, - wspiera akcję pomocy potrzebującym (E.1.f), - zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c). 	<p>społeczny (E.1.a),</p> <ul style="list-style-type: none"> - szanuje godność własną i innych (B.4.c), - charakteryzuje związek między człowiekiem a Panem Jezusem, - wskazuje, jakie znaczenie i skutki ma przyjęcie chrztu świętego (A.1, B.4.3), - nazywa rodzinę pierwszą i podstawową wspólnotą życia, - wylicza ruchy i grupy religijne działające w Kościele, - angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a). 	<p>szacunku do siebie i innych (A.1.4),</p> <ul style="list-style-type: none"> - wybiera sposób realizowania funkcji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej w swoim życiu (B.4.3), - wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien budować właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje (E.1), - wskazuje na godność człowieka – wartość ludzką (A.1.4), - planuje odpowiedzialnie wypełniać swoje zadania we wspólnotach, do których należy. 	<p>na piękno świata,</p> <ul style="list-style-type: none"> - dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, - przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar chrztu, - planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, - przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), - przyjmuje odpowiedzialność za dar chrztu świętego (B.4.b), - przyjmuje postawę wdzięczności za sakrament chrztu świętego (B.4.e), - wybiera sposoby troski i odpowiedzialności za innych (A.1.4), - opowiada o działalności różnych wspólnot (E.1.2), - wskazuje, co daje człowiekowi przynależność do danej wspólnoty (E.1.2), - poszukuje własnego miejsca w funkcjonujących grupach i ruchach religijnych (E.1.a).
--	---	--	--	---

II. Dzieje Narodu Wybranego – nasze dzieje – aktualność słowa Bożego

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie „patriarcha”, - wymienia imiona ojców wiary (A.11), - używa poprawnie pojęcia: „wolność”, - charakteryzuje wędrówkę Izraelitów do Ziemi Obiecanej jako przejaw Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi (A.11.1), - definiuje słowo: „przymierze”, - podaje okoliczności zawarcia przymierza na górze Synaj (Ali), - wymienia dziesięć przykazań Bożych, - podaje historię Samuela (A.11), - podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A11.c), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu (A.11), - streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące patriarchów i związane z nimi wydarzenia (A.11.1), - podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, - wymienia wydarzenia wyjścia z Egiptu i wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej (A.11), - streszcza wydarzenie zawarcia przymierza na górze Synaj (A.11.1), - wyjaśnia, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o dobro 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), - pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d), - planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d), - uważnie słucha słowa Bożego (A.13.C), - wskazuje przykłady postępowania zgodnego z przykazaniami Bożymi, - określa, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, - wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje postawy ojców wiary (A.11.1), - określa patriarchów jako wzór do naśladowania (A.13.16), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), - troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia, - przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, - podejmuje refleksję nad słowem Bożym 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A11.c), - pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d), - planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d), - dowodzi konieczności rozwoju swojej wiary, - podejmuje refleksję nad słowem Bożym, - jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), - uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, - przyjmuje odpowiedzialność za swoje posłuszeństwo wobec Boga (A.11.d),
--	--	--	---	--

<p>– podaje, kiedy panował król Dawid (A.11),</p> <p>– podaje, że król Salomon wybudował świątynię w Jerozolimie (A.11),</p> <p>– przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Izajaszu i Jeremiaszu (A.11),</p> <p>– podejmuje refleksje nad słowem Bożym (A.11.c),</p> <p>– podaje, że za czasów Jozjasza zostało odnowione przymierze z Bogiem (A.11),</p> <p>– podaje, że Naród Wybrany był w niewoli babilońskiej (Ali),</p> <p>– wymienia przyczyny niewoli babilońskiej,</p> <p>– przytacza historię o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu (A.11),</p> <p>– wymienia męczenników za wiarę,</p> <p>– podaje wydarzenia z dziejów Izraela przed narodzeniem Pana Jezusa (Ali),</p> <p>– wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8).</p>	<p>człowieka,</p> <p>– podaje znaczenie przykazań Bożych dla człowieka,</p> <p>– wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym,</p> <p>– wyjaśnia pojęcie psalm oraz charakteryzuje osobę króla (A.11.3),</p> <p>– objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczone na króla,</p> <p>– charakteryzuje rządy króla Salomona (A.11.5),</p> <p>– podaje znaczenie słowa: „prorok”,</p> <p>– stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela,</p> <p>– charakteryzuje rządy króla Jozjasza,</p> <p>– wymienia reformy religijne, jakie wprowadził Jozjasz,</p> <p>– opowiada o odnowieniu przymierza przez Jozjasza w Świątyni Jerozolimskiej (A.13.16),</p> <p>– omawia religijne reformy za czasów Jozjasza (A.13.16),</p> <p>– definiuje słowo: „niewola”,</p> <p>– podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7),</p> <p>– wymienia najważniejsze postacie Starego Testamentu,</p> <p>– streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie (A.13.16),</p> <p>– podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7).</p>	<p>Wybranym,</p> <p>– uzasadnia potrzebę wsłuchiwania się w głos Boga,</p> <p>– opowiada o działalności króla Dawida (A.11),</p> <p>– wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida (A.13.16),</p> <p>– podaje znaczenie świątyni Jerozolimskiej dla Narodu Wybranego (A.13.16),</p> <p>– opisuje świątynię Jerozolimską (A.11),</p> <p>– charakteryzuje proroka Izajasza i Jeremiasza (A.13.16),</p> <p>– planuje sposoby świadczenia o Bogu w swoim środowisku (A.11.e),</p> <p>– wskazuje na znaczenie słowa Bożego w dziejach narodu wybranego – odnowienia przymierza przez Jozjasza (A.11.2),</p> <p>– określa formy przeciwdziałania zniewoleniu,</p> <p>– opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej (A.13.16),</p> <p>– wskazuje na Izrael jako Naród Wybrany przez Boga,</p> <p>– podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c),</p> <p>– charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie (C.1.8),</p> <p>– wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela,</p> <p>– prezentuje świadectwa chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1).</p>	<p>(A11.c),</p> <p>– określa, na czym polegała działalność sędziego Samuela (A.13.16),</p> <p>– charakteryzuje działalność Samuela,</p> <p>– analizuje teksty źródłowe mówiące o królu Dawidzie (A.11),</p> <p>– określa psalm jako gatunek literacki (Ali.5),</p> <p>– wybiera sposoby troski o wspólnotę Kościoła (A.13.16),</p> <p>– określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga (A.13.16),</p> <p>– ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa,</p> <p>– podejmuje refleksję nad własnym życiem,</p> <p>– dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16),</p> <p>– określa formy przeciwdziałania zniewoleniu,</p> <p>– opowiada o Judzie Machabeuszu (A.13.16),</p> <p>– wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki,</p> <p>– pogłębia swoją relację z Bogiem naśladując postaci biblijne (A.11.d),</p> <p>– analizuje teksty Księgi Powtórzonego Prawa (A.13.16),</p> <p>– stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu (A.11.d),</p> <p>– uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2),</p> <p>– opisuje ziemskie życie Jezusa.</p>	<p>– pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować Dawida (A.11.d),</p> <p>– ocenia swoje zaangażowanie w wypełnianiu V przykazania kościelnego,</p> <p>– planuje troszczyć się o swoją wspólnotę parafialną (A11.d),</p> <p>– pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postać Jozjasza (A.11.d),</p> <p>– podejmuje refleksję nad swoją wiernością względem Pana Boga (A.11.c),</p> <p>– określa ramy czasowe rządów Jozjasza (A.11),</p> <p>– ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka,</p> <p>– określa formy przeciwdziałania zniewoleniu,</p> <p>– dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu,</p> <p>– opisuje ogólnie sytuację w Izraelu przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1),</p> <p>– pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c),</p> <p>– wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a),</p> <p>– analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa.</p>
III. Wypełnienie proroctw – Wcielenie				
<p>Uczeń:</p> <p>-przytacza źródła chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– wymienia wydarzenia z życia Jezusa (A.13),</p> <p>– identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela,</p> <p>– prezentuje świadectwa</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2),</p> <p>– opisuje ziemskie życie Jezusa,</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a),</p> <p>– pogłębia więź z Chrystusem poprzez</p>

<p>(A.13),</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje słowo: „Mesjasz”, – definiuje, czym jest tajemnica Wcielenia, – objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana, – podaje, gdzie Jezus przyjął chrzest, – podaje, czym jest powołanie, – wymienia imiona pierwszych uczniów Jezusa, – definiuje słowo: „cud”, – podaje, że Pan Jezus objawił Siebie na weselu w Kanie, – podaje, że Jezus czynił cuda (A.13), – wymienia świadków i miejsce przemienienia Pana Jezusa, – wie, że na górze Tabor Jezus objawił swą Boską chwałę, – wymienia przypowieści Jezusa, – podaje, że Maryja jest Matką wierzących, – wylicza dogmaty maryjne (A.13.11). 	<p>postacią Zbawiciela,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia niektóre prorocstwa mesjańskie o Chrystusie, – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana (A.13), – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa, – opowiada o wydarzeniu powołania pierwszych uczniów (A.13.16), – podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa, – wymienia cuda Jezusa (A.13.3), – opowiada o przemienieniu Pana Jezusa (A.13.3), – podaje kiedy w liturgii Kościół wspomina wydarzenie z góry Tabor, – definiuje, czym jest przypowieść, – podaje, że Jezus nauczał przez przypowieści (A.13), – objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących. 	<p>chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1),</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Chrystusa z oczekiwanym Mesjaszem (A.13), – interpretuje Prolog św. Jana (A.13.17), – opowiada o chrzcie Jezusa w Jordanie (A.13.3), – wyjaśnia, co dokonało się nad wodami Jordanu, – charakteryzuje postawę powołanych uczniów, – wyjaśnia znaczenie słów „uczynię was rybakami ludzi”, – opowiada o pierwszym cudzie Jezusa (A.13.3), – wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, – opowiada o cudach Pana Jezusa (A.13), – wyjaśnia znaczenie cudów Jezusa, – wyjaśnia znaczenie Bożych słów wypowiedzianych podczas przemienienia Pana Jezusa, – opowiada o nauczaniu Pana Jezusa w przypowieściach na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza (A.13), – wyjaśnia znaczenie przypowieści, – analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi, – wskazuje święta maryjne. 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, – określa rolę i zadania Mesjasza, – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu, – opowiada o narodzeniu Jezusa (A.13.3), – wyjaśnia, czego dotyczy tajemnica Wcielenia, – charakteryzuje dary otrzymane na chrzcie, – podaje datę liturgicznego wspomnienia chrztu Pańskiego, – określa zadania uczniów Chrystusa, – wskazuje jak można głosić Ewangelię, – określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej, – wskazuje podstawowe różnice w różnego rodzaju cudach (A.13.3), – uzasadnia znaczenie przemienienia Pana Jezusa w aspekcie wydarzeń paschalnych (A.13.16), – charakteryzuje nauczanie Pana Jezusa w przypowieściach, – wykonuje ilustracje do przypowieści, – wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wiczyście Dziewictwo, Niepokalane Poczęcie, Wniebowzięcie (A.13.11; A.13.12; A.13.17). 	<p>poznanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b),</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa, – wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu, – odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), – wskazuje na wartość tajemnicy Wcielenia, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.C), – układa rozważanie do pierwszej tajemnicy światła, – wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar chrztu, – stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), – rozumie celowość czynienia cudów przez Jezusa, – planuje układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), – wybiera sposoby przemiany własnego życia, – uważnie słucha słowa Bożego (A.13.c), – ocenia swoją postawę wobec Maryi, – uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c).
---	--	--	---	--

IV. Nasze życie z Jezusem Chrystusem – sakramenty

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, czym jest znak, gest i postawa (B.1), – podaje, podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1), – wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), – wymienia znaki, symbole i gesty liturgii 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (B.1.1), – wyjaśnia, cel sprawowania liturgii (B.1.2), – wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel w życiu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), – wymienia postawy i gesty liturgiczne (B.1), – przedstawia konsekwencje wynikające z 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w liturgię Kościoła (B.1.a), – poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b), – wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne (B.1.c), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – przyjmuje odpowiedzialność za własny udział w liturgii Kościoła (E.2.b),
--	--	--	---	---

<p>sakramentu chrztu świętego (B.2), – podaje, obrzędy sakramentu chrztu świętego (B.3), – wymienia znaki towarzyszące udzielaniu sakramentu bierzmowania (B.2), – wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), – podaje, obrzędy sakramentu pokuty (B.3), – wyjaśnia sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (A.13), – streszcza przypowieść o miłosiernym ojcu (B.7), – wskazuje, że człowiek jest odpowiedzialny za własne sumienie – Jezus i Zacheusz (C.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu pokuty (B.3.3), – przytacza wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu pokuty (B.3.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z Eucharystii (B.3.3), – wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczty miłości (B.6.1), – wymienia elementy liturgii sakramentu namaszczenia chorych (B.2), – podaje, czym jest obrzęd namaszczenia chorych (B.3), – wyjaśnia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych (B.8), – podaje, obrzęd sakramentu święceń (B.3), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu święceń (B.3.3), – podaje, z czego składa się obrzęd sakramentu małżeństwa (B.3), – podaje, czym są sakramentalia</p>	<p>chrześcijanina (B.3.1), – podaje, podział sakramentów, sens i cel (B.3), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu chrztu (B.3.3), – omawia liturgię sakramentu chrztu (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu chrztu (B.3.2), – wylicza dary Ducha Świętego (B.5.5), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu bierzmowania (B.3.3), – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), – interpretuje wybrane teksty biblijne, – omawia liturgię sakramentu pokuty (B.3.4), – nazywa Eucharystię ucztą ofiarną, ucztą dziękczynienia i ucztą miłości (B.6), – wymienia adorację jako formę uwielbienia Najświętszego Sakramentu (B.6; D.1), – omawia liturgię sakramentu Eucharystii (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu Eucharystii (B.3.2; B.3.4), – wymienia elementy Mszy Świętej i wyjaśnia ich znaczenie (B.6.3), – omawia liturgię sakramentu namaszczenia chorych (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz</p>	<p>sakramentów (B.3.3), – wymienia znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentów (B.1), – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu świętego (B.4.1), – omawia znaczenie i skutki chrztu świętego (B.4.2), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2), – omawia przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), – opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2), – wymienia elementy Mszy Świętej i wyjaśnia ich znaczenie (B.6.3), – omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4), – przedstawia rodzaje i formy modlitwy, a także postawy modlitwne: adoracja (D.1.3), – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2), – określa skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), – omawia liturgię sakramentu kapłaństwa (B.3.4), – wskazuje na znaczenie i skutki sakramentu święceń (B.9), – omawia liturgię sakramentu</p>	<p>świętych (B.3.a), – spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych (B.3.b), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne na temat poszczególnych sakramentów (B.3.4), – uzasadnia godność chrześcijanina wynikającą z chrztu świętego (B.4.3), – omawia skutki sakramentu chrztu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), – wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (o miłosiernym ojcu) (A.13.13), – omawia skutki sakramentu pokuty w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – spotyka się z Jezusem w Eucharystii, – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z namaszczenia chorych (B.3.3), – opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), – przedstawia motyw przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), – przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania</p>	<p>– wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10), – korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – jest odpowiedzialny za dar chrztu świętego (B.4.b), – przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – omawia skutki sakramentu bierzmowania w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania (B.5.a), – świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania (B.5.b), – kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu (B.5.c), – omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5), – uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), – wskazuje na postawę szacunku wobec</p>
--	---	---	---	--

<p>błogosławieństwa i nabożeństwa (B.2).</p>	<p>nauczanie Kościoła na temat sakramentu namaszczenia chorych (B.3.2; B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu święceń (B.3.2; B.3.4), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), – wskazuje na sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9), – wymienia obrzędy liturgiczne (pogrzeb) (B.2), – wymienia rodzaje sakramentaliów (B.2.5).</p>	<p>małżeństwa (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2; B.3.4), – przedstawia znaczenie pogrzebu kościelnego (B.2.5), – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10).</p>	<p>do miłości i służby (B.9.3), – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), – omawia Kościół jako mistyczne Ciało Chrystusa i konsekwencje tej rzeczywistości dla Kościoła dla wierzących (E.2.3).</p>	<p>Eucharystii (B.6.b), – angażuje się w liturgię Mszy Świętej (B.6.c), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – planuje w razie potrzeby przyjąć sakrament namaszczenia chorych lub poprosić o jego udzielenie potrzebującemu, – opowiada o zbawczej obecności Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.9.2), – przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), – podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, zwłaszcza wspólnoty parafialnej i diecezjalnej (E.2.12), – poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b).</p>
--	--	---	---	---

V. Wiem, w Kogo wierzę

<p>Uczeń: – wymienia artykuły Składu Apostolskiego (A.4), – świadomie wyznaje wiarę (A.4.a), – definiuje pojęcie: „renesans”, – wymienia przyczyny reformacji (E.3), – podaje, czym jest ruch ekumeniczny (E.3), – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – wyjaśnia, czym jest ekumenizm – dialog międzyreligijny (E.2.6), – podaje, czym jest ruch ekumeniczny (E.3), – podaje znaczenie słów: powołanie, misja, misjonarz, nakaz misyjny,</p>	<p>Uczeń: – podaje, na ile artykułów dzieli się Skład Apostolski, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła (E.3), – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm (E.2), – definiuje pojęcie: „sobór”, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – omawia przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (E.3.6), – wymienia przyczyny podziału chrześcijan, – charakteryzuje duchowość św.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia poszczególne artykuły Składu Apostolskiego i Credo (A.4.1), – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wymienia główne Kościoły protestanckie (E.2.5), – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – podaje przykład św. Ignacego Loyoli jako wzoru w obronie wiary (E.3), – omawia działalność Kościoła w XVI i XVII</p>	<p>Uczeń: – określa, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata (E.3.1), – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (E.2.5), – opowiada o działalności św. Karola Boromeusza (E.3.6), – charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E.5.10),</p>	<p>Uczeń: – proponuje sposoby wzmacniania wiary, – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11), – przedstawia rolę Kościoła w nauce i sztuce renesansu europejskiego (E.3.4), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wyjaśnia podłoże podziałów w chrześcijaństwie (E.3.11), – określa sposoby naśladowania św. Ignacego Loyoli w swoim życiu</p>
---	--	---	--	--

<ul style="list-style-type: none"> - przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, - wyjaśnia pojęcie: „męczennik”, - podaje cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, - podaje, że Kościół miał udział w rozwoju kulturalnym i społecznym (E.5), - wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej. 	<p>Ignacego Loyoli (E.4),</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia prekursorów działalności charytatywnej w Kościele (E.3), - wymienia zakony zaangażowane w tworzenie szkolnictwa (E.3), - podaje, kim był święty św. Andrzej Bobola (E.5), - wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, - charakteryzuje działania Konfederacji Warszawskiej na rzecz tolerancji religijnej, - wymienia zadania chrześcijanina w życiu kulturalno-społecznym, - objaśnia, czym jest odpowiedzialność za tworzenie kultury. 	<p>w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego i św. Wincentego a Paulo (E.3.5),</p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada o misji zakonów: jezuitów, Braci Szkolnych, pijarów (E.3.7), - wyjaśnia znaczenie Unii Brzeskiej, - wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, - używa poprawnie pojęć: „kultura”, „katolicka nauka społeczna”. 	<ul style="list-style-type: none"> - opowiada o życiu św. Ignacego Loyoli (E.4.2), - omawia znaczenie zakonu jezuitów (E.4.2), - charakteryzuje wpływ chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), - opisuje sytuację szkolnictwa w XVI-XVIII w. (E.3.1), - prezentuje sylwetkę św. Andrzeja Boboli (E.5.8), - analizuje działania Konfederacji Warszawskiej na rzecz tolerancji religijnej, - dowodzi, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), - wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1). 	<p>(A.13.18),</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje świętych, którzy zasłużyli się dla misji (A.13), - uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie (E.3.1), - wskazuje, na osoby zaangażowane w rozwój szkolnictwa w XVI-XVIII w., - dowodzi, że Bóg posługując się ludźmi prowadzi Kościół do zbawienia (E.3.11), - przedstawia znaczenie Konfederacji Warszawskiej i Unii Brzeskiej (E.5.6), - uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11).
---	---	---	---	---

VI. To dzieje się dzisiaj – rok liturgiczny

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje sens i przesłanie uroczystości Świętych Archaniołów i Wspomnienia Świętych Aniołów Stróżów (A.11; B.2), - wymienia zadania aniołów, - podaje sens, przesłanie i liturgię nabożeństwa różańcowego (B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Wszystkich Świętych (A.8; B.2), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4), - omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), - podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata (B.2), - ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje uroczystości Świętych Archaniołów i Wspomnienia Świętych Aniołów Stróżów (B.2.1), - wskazuje na modlitwę różańcową jako streszczenie Ewangelii (A.13; D.5), - podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych, - omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), - wyjaśnia, że Bóg każdego powołał do świętości, - objaśnia, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), - podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Chrystusa Króla, - wymienia przymioty Chrystusa Króla, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), - charakteryzuje nabożeństwo różańcowe w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje uroczystość Wszystkich Świętych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4), - podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych, - ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), - wyjaśnia pojęcie: „anioł” (A.11.3), - ukazuje związek modlitwy różańcowej z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), - omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), - objaśnia, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, - charakteryzuje królestwo Chrystusa Króla (B.2.1), - jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku, - ukazuje związek 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje na obecność aniołów w literaturze pięknej i sztuce (Ali.5), - stara się poznawać Boże Objawienie (A.10.b), - wyjaśnia, na czym polega odmawianie różańca, wymienia jego części i tajemnice (D.5.1), - uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3). - charakteryzuje niektórych świętych i błogosławionych, - omawia formy świętowania uroczystości Chrystusa Króla (B.2.3), - dowodzi prawd zawartych w Objawieniu, - ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), - zestawia wydarzenia biblijne – narodzenie
--	--	--	---	--

<p>– podaje, kiedy Kościół obchodzi Boże Narodzenie (B.2),</p> <p>– wylicza okoliczności związane z narodzeniem Jezusa,</p> <p>– podaje sens, przesłanie i liturgię Okresu Narodzenia Pańskiego (świętych Młodzianków, Świętej Rodziny, Objawienia Pańskiego, Chrztu Pańskiego) (A.10; B.2),</p> <p>– podaje, czym jest okres Wielkiego Postu (B.2),</p> <p>– podaje sens i przesłanie Niedzieli Palmowej (B.2),</p> <p>– podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2),</p> <p>– podaje sens i przesłanie liturgii Zmartwychwstania Pańskiego (B.2),</p> <p>– podaje, na jaką pamiątkę obchodzimy Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2),</p> <p>– podaje sens, przesłanie i liturgię Święta Miłosierdzia Bożego (B.2),</p> <p>– podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2),</p> <p>– wymienia i opisuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2.2).</p>	<p>– pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c),</p> <p>– wyjaśnia przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2),</p> <p>– charakteryzuje uroczystości i święta Okresu Bożego Narodzenia (B.2.1),</p> <p>– wymienia praktyki Wielkiego Postu,</p> <p>– charakteryzuje Niedzielę Palmową (B.2.1),</p> <p>– charakteryzuje Triduum Paschalnego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>– aktualizuje w historii zbawienia Triduum Paschalne (B.2),</p> <p>– charakteryzuje Zmartwychwstanie Pańskie w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>– charakteryzuje Niedzielę Miłosierdzia Bożego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>– ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>– wymienia i opisuje Niedzielę Miłosierdzia Bożego (B.2.2),</p> <p>– aktualizuje w historii zbawienia uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2),</p> <p>– omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3).</p>	<p>chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>– angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a),</p> <p>– charakteryzuje uroczystość Bożego Narodzenia w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>– ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>– charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),</p> <p>– określa przebieg liturgii Niedzieli Palmowej (A.10),</p> <p>– ukazuje związek wydarzenia Zmartwychwstania z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>– omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Wielkanocy (B.2.3).</p>	<p>wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),</p> <p>– zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),</p> <p>– omawia formy celebracji Wielkiego Postu (B.2.3),</p> <p>– opowiada o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy (A.10.5),</p> <p>– zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),</p> <p>– opisuje Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.2),</p> <p>– uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4).</p>	<p>Pana Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),</p> <p>– omawia formy świętowania Bożego Narodzenia (B.2.3),</p> <p>– omawia liturgiczne formy świętowania okresu Bożego Narodzenia (B.2.3),</p> <p>– uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4),</p> <p>– omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6),</p> <p>– zestawia wydarzenie biblijne ze zwyczajami Niedzieli Palmowej (A.10.6),</p> <p>– uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalnego (B.2.4),</p> <p>– uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.4),</p> <p>– omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3),</p> <p>– uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4),</p> <p>– zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),</p> <p>– charakteryzuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1).</p>
--	--	--	---	--

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy VII szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-23-01/18-RA-21/22
„Bóg wskazuje nam drogę”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jedyny Bóg – nasz Ojciec				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że człowiek nawiązuje relacje z Bogiem i drugim człowiekiem (D.1), – wskazuje, kto jest dawcą życia, – przytacza treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – przytacza treść I przykazania Bożego (C.4), – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – podaje przykłady wykroczeń przeciwko II przykazaniu Bożemu (C.4.4), – wybiera sposoby oddawania szacunku wobec imienia Bożego, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego (C.4.3), – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czcią Boga a praktykami religijnymi (C.4), – wymienia sposoby świętowania i spędzania wolnego czasu (C.4), – podaje, czym jest modlitwa (D.1), – wskazuje na konieczność modlitwy w pogłębianiu więzi z Bogiem (D.1.1), – przyjmuje odpowiednią postawę podczas modlitwy (D.1.c). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wylicza cechy charakteryzujące człowieka, – podaje, że Bóg nadaje sens ludzkiemu życiu (A.1), – wyjaśnia, czym są Boże przykazania i jaki jest ich sens (C.3.1; C.3.2), – wymienia najważniejsze przymioty Boga, – wyjaśnia, kim jest Trójca Święta (A.2; A.5), – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom (C.4), – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu (C.4.2), – opisuje zadania wynikające z II przykazania Bożego (C.3.5), – definiuje, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – wymienia i omawia formy modlitwy (błogosławieństw, adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynna, uwielbienia) (D.2, D.4). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, – przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia (A.1.1), – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu (C.4.5), – uzasadnia znaczenie modlitwy (D.1.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, – wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), – wymienia święta kościelne nakazane, – wyjaśnia pojęcia: „ateizm”, „deizm”, „niewiara” i „agnostycyzm” – „bałwochwalstwo”, „świętokradztwo” (A.2.3), – uzasadnia wartość wiary w Boga i omawia jej przymioty (A.3.3), – podaje i ocenia przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli (C.4.6). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5), – uzasadnia, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli.
II. Jedyny Bóg – Jezus Chrystus – Nasz Wybawiciel				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest Tajemnica Wcielenia (A.13), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia, – wyjaśnia, czym jest 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia (A.13.9), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana

<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia fakty z życia Jezusa (A.13.3), – stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia, – wymienia sakramenty uzdrowienia, – podaje, czym jest wiara, – wskazuje, że świątynia jest domem modlitwy, – rozróżnia znaczenie pojęcia „kościół” w odniesieniu do wspólnoty i budynku, – podaje, czym jest śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dla chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest powołanie, – podaje, kto obecnie kontynuuje misję Apostołów, – wycisza najważniejsze zadania papieża w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo i szacunek wobec papieża, – definiuje pojęcie świętości, – wskazuje, że każdy chrześcijanin jest wezwany do świętości. 	<ul style="list-style-type: none"> odkupienie, – wymienia cuda uzdrowienia dokonane przez Jezusa, – wyjaśnia cel przyjmowania sakramentów uzdrowień, – podaje, czym była dla Izraelitów Świątynia Jerozolimska, – objaśnia, czym jest wydarzenie męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13.16), – podaje, czym jest życie konsekrowane, – wyjaśnia, czym są rady ewangeliczne, – wymienia rady ewangeliczne, – podaje, kto realizuje rady ewangeliczne, – wymienia, co jest celem rad ewangelicznych, – określa zadania, jakie wypełniali Apostołowie, – przytacza słowa, jakimi Jezus nadał św. Piotrowi najwyższą władzę w Kościele (E.2.1), – wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża, – charakteryzuje, na czym polega dążenie do świętości. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza działalność Jezusa, – streszcza wydarzenie oczyszczenia świątyni – Mk 11,15-17 (A.13), – omawia rady ewangeliczne jako wskazania dla każdego chrześcijanina (A.10.1; C.10.4; C.10.5), – wymienia stopnie święceń, – opowiada o zadaniach, jakie wypełniają następcy Apostołów, – podaje okoliczności, w których Jezus uczynił św. Piotra swoim zastępcą (E.2), – podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św. Pawła, – charakteryzuje postać św. Pawła, wyjaśnia różnice między życiem konsekrowanym a świeckim. 	<ul style="list-style-type: none"> chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia, – opisuje miejsca liturgiczne w kościele, – przytacza treść Pisma Świętego o powołaniu dwunastu Apostołów, – wymienia dwunastu Apostołów, – określa przymioty władzy papieskiej, – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła (E.2), – opisuje dążenie do świętości w różnych formach życia (C.10). 	<ul style="list-style-type: none"> (A.13.19), – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – opisuje zapowiedzi męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13), – zestawia wydarzenia biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.10.5), – wykazuje różnicę pomiędzy zakonem a instytutem świeckim, – opowiada o zadaniach świeckich konsekrowanych, – wymienia zakony, zgromadzenia i instytuty życia konsekrowanego działające na terenie diecezji, – przytacza biografię obecnego papieża, opowiada o podróżach św. Pawła (E.2.1),
---	--	--	---	---

III. Jedyny Bóg – Duch Święty – Nasz Uświęciciel

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, kim jest Duch Święty (A.14), – wymienia dary Ducha Świętego (A.14), – podaje definicję grzechu, – używa poprawnie terminów: „grzech ciężki”, „grzech powszedni”, „grzech przeciwko Duchowi Świętemu” (A.14), – wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.14), – rozróżnia rodzaje grzechów, – wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), – wyjaśnia, czym jest Kościół (E.2.3), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia symbole Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych w Kościele, – wyjaśnia znaczenie słowa „charyzmat”, – podaje, że Duch Święty jest Dawcą wiary Apostołów (A.14), – identyfikuje Kościół jako świątynię Ducha Świętego (A.14), – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina (A.14.1), – omawia dary Ducha Świętego (A.14.2), – wskazuje na Kościół jako wspólnotę zbawienia wszystkich ludzi (E.2.10). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijanina (A.14.2), – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje naturę, sposób obecności i działanie Ducha Świętego w Kościele (A.14.1), – wyjaśnia, że Kościół jest wspólnotą wiernych w Duchu Świętym (E.2), – wyjaśnia znaczenie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa (E.2.3).
--	--	---	---	---

– identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła, – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego.	– rozpoznaje dary, którymi Duch Święty napędza Kościół.			
--	---	--	--	--

IV. Boże przykazania wspólnoty ludzkiej

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywa, czym jest sumienie (C.2.1), – wyjaśnia pojęcie: „rodzina”, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem do rodziców, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców (E.1.4), – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – podaje treść V przykazania, – podaje treść VI przykazania, – podaje, że człowiek jest odpowiedzialny za innych i świat (C.7), – opisuje zadania wynikające z VII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), – podaje, co to jest prawdomówność, godność człowieka, kłamstwo, manipulacja (C.7), – opisuje zadania wynikające z VIII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), – opisuje zadania wynikające z IX i X przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia podstawowe pojęcia etyczne: „powinność moralna”, „sumienie”, „prawo naturalne”, „prawo Boże”, „wartości” (C.2), – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia (C.2.5), – podaje, że życie ludzkie jest darem od Boga (C.5), – wyjaśnia, czym jest grzech społeczny (E.1.3), – podaje definicję: „czystości”, – wymienia sposoby okazywania szacunku wobec ciała ludzkiego (C.5.10), – wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), – uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2), – wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10), – uzasadnia znaczenie wierności małżeńskiej i trwałości małżeństwa (C.7.8). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje podstawowe pojęcia etyczne: „powinność moralna”, „sumienie”, „prawo naturalne”, „prawo Boże”, „wartości” (C.2.1), – omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5), – wskazuje, działania, które przyczyniają się do obrony życia i zdrowia, – wymienia, kiedy człowiek nieumiarkowanie korzysta z naturalnych darów przyrody (C.7), – uzasadnia ochronę własności (C.7.1), – dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa) (C.7.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje hierarchię wartości wynikających z wiary (C.2.2), – uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), – charakteryzuje zagrożenia życia i zdrowia we współczesnym świecie (C.6). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), – prezentuje nauczanie Kościoła dotyczące ekologii (C.7.7), – określa wartość dóbr materialnych (C.7), – rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), – wymienia uzależnienia młodzieży: odpowiedzialność za siebie – wolność od grzechu (C.8).
---	---	--	--	---

V. Związek między ludem starego a nowego przymierza

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję przymierza, – podaje słowa ustanowienia Eucharystii, – wskazuje na Jezusa 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza wydarzenia związane z przymierzem na Synaju, – podaje, czym jest Izrael, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega zgodność Starego i Nowego Przymierza, – wyjaśnia, na czym polega wybranie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy łączące Stare Przymierze z Nowym (A.12), – uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza etapy formowania się narodu izraelskiego, – wyjaśnia na podstawie tekstu biblijnego, co czyni
---	--	--	--	---

Chrystusa jako Tego, który wypełnia Prawo (A.12). – wskazuje na Jezusa jako Mesjasza.	– wskazuje na Izrael jako naród wybrany (A.12), – definiuje pojęcie antysemityzmu (A.12).	narodu izraelskiego, – wskazuje różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2), – wskazuje na papieża Jana Pawła II jako człowieka dialogu z judaizmem, – uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem (A.12.3).	wybranym (A.12.1), – wyjaśnia związek między ludem Starego i Nowego Przymierza (A.12), – opisuje podejmowane działania chrześcijan z wyznawcami judaizmu (A.12).	chrześcijanina potomkiem Abrahama i dziedzicem obietnicy, – podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4).
--	--	--	--	---

VI. Główne religie świata

Uczeń: – definiuje słowo: „religia”, – uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, – wyjaśnia, czym jest chrześcijaństwo, – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Założyciela chrześcijaństwa, – stwierdza potrzebę dawania świadectwa wiary, – rozumie charakterystyczne właściwości sekt (F.3), – definiuje pojęcie: „dialog międzyreligijny” (F.3).	Uczeń: – określa religię jako zjawisko powszechne (F.3), – łączy przynależność do Kościoła ze zbawieniem (F.3), – wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), – używa poprawnie pojęć: „monoteizm”, „politeizm” (F.3), – wymienia religie pozachrześcijańskie (F.3.3), – wymienia kręgi przynależności do Kościoła (F.3.5), – wymienia wyznania chrześcijańskie.	Uczeń: – omawia ogólne zjawisko religii (F.3.1), – wyjaśnia różnicę między wyznaniami chrześcijańskimi a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), – wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne (F.3.3), – objaśnia, jakie zagrożenia niosą ze sobą sekty, – uzasadnia właściwą postawę chrześcijan wobec sekt (F.3.8), – objaśnia, czym jest wolność religijna, – wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), wskazuje na potrzebę dialogu międzyreligijnego (F.3.2).	Uczeń: – charakteryzuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.8), – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią dialogu (F.3.7).	Uczeń: – opisuje podstawowe założenia doktrynalne judaizmu, islamu, buddyzmu i hinduizmu (F.3.6), – opisuje podejmowane działania chrześcijan z wyznawcami innych religii (F.3.2).
--	--	---	--	---

VII. Duch Święty w dziejach Kościoła

Uczeń: – wskazuje na postawę odpowiedzialności za pomoc potrzebującym, – definiuje słowa: „patriotyzm” i „patriota” (A.13), – wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6), – wymienia uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała, – wyjaśnia, czym są misje, – określa zadania, jakie wypływają z działalności misjonarza, – przytacza przykłady zaangażowania się ludzi świeckich w parafii, – opisuje, w jaki sposób może przyczynić się dla	Uczeń: – podaje, co to jest dogmat [E.2.7], – wyjaśnia pojęcie: „sobór” (E.3), – podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła, – wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”, – definiuje, czym jest Katolicka Nauka Społeczna, – definiuje pojęcie: „oratorium”, – wymienia zadania, które realizował w swoim życiu św. Jan Bosko, – opisuje, jakie czyny	Uczeń: – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1), – objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomyślne, – klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła. – wymienia zasady Katolickiej Nauki Społecznej, – charakteryzuje działalność św. Jana Bosko, – omawia, na czym polega świętość Brata Alberta (E.5.8), – omawia działalność i posłannictwo św.	Uczeń: – wymienia osiągnięcia I Soboru Watykańskiego (E.2), – charakteryzuje zasady Katolickiej Nauki Społecznej, – uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), – podaje główne informacje z życia Świętego Brata Alberta, – omawia, na czym polega świętość św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła (E.5.8), – wymienia	Uczeń: – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11), – omawia kontekst rewolucji przemysłowej, – wyjaśnia rolę Brata Alberta w historii narodu i Kościoła (E.5.8), – wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej (E.5.9), – przedstawia życiorys św. Jana Bosko (E.4.2),
--	---	---	---	--

<p>dobra wspólne.</p>	<p>podejmowane przez Brata Alberta świadczą o jego miłości do Ojczyzny, Boga i bliźniego, – wymienia formy kultu Bożego Miłosierdzia (E.5.8), – podaje przykłady doświadczenia miłosierdzia od Boga i ludzi (E.5). – wymienia wspólnoty działające w Kościele, – określa zadania ludzi świeckich w Kościele (E.1.2), – uzasadnia potrzebę udziału w życiu parafii, – definiuje, czym jest życie społeczne, – wymienia zadania chrześcijanina w życiu społecznym (F.2).</p>	<p>Siostry Faustyny Kowalskiej w szerzeniu Bożego Miłosierdzia (E.2), – omawia misyjną działalność bł. Jana Beyzyna (E.5), – wyjaśnia, na czym polega apostołstwo świeckich [F.2).</p>	<p>najważniejsze wydarzenia z życia św. Siostry Faustyny Kowalskiej (E.5), – charakteryzuje znaczenie uczestnictwa chrześcijanina w życiu społecznym, – uzasadnia potrzebę angażowania się dla dobra narodu.</p>	<p>– podaje najważniejsze wydarzenia z życia Arcybiskupa Felińskiego, – przytacza życiorys bł. Jana Beyzyna, – omawia, na czym polega świętość bł. Jana Beyzyna a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła (E.5.8).</p>
-----------------------	--	--	--	--

VIII. Bóg działa w swoim ludzie – rok liturgiczny

<p>Uczeń: – definiuje pojęcie roku liturgicznego, – definiuje, czym jest wierność, – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż, – wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, – podaje sens, przesłanie nabożeństwa różańcowego (B.2), – wymienia tajemnice różańca świętego (D.5), – podaje sens, przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (A.10; B.2), – wskazuje na Maryję jako Matkę Bożą i Matkę Kościoła.</p>	<p>Uczeń: – podaje, że Bóg zbawia w roku liturgicznym (A.10), – charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), – definiuje słowa: „Adwent”, „Paruzja”, – podaje sens, przesłanie Adwentu (B.2), – charakteryzuje okres Adwentu (B.2.1), – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12), – podaje sens, przesłanie i liturgię okresu Wielkiego Postu (B.2), – wymienia Święte Dni Paschalne (A.10), – podaje sens, przesłanie Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2), – podaje znaczenie pojęć: „Pięćdziesiątnica”, „Pocieszyciel”, „Duch Prawdy”.</p>	<p>Uczeń: – określa Kościół drogą do zbawienia (E.2), – określa kolory liturgiczne, – podaje sens i przesłanie Święta Podwyższenia Krzyża Świętego (B.2), – objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi (B.2), – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12), – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, – definiuje, czym jest ekumenizm (E.2.6), – identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan (B.2.2), – uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4), – podaje sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalne (B.2), – podaje sens przesłania i liturgię świąt maryjnych (B.2).</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10), – określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża (B.2), – uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3), – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, – omawia liturgiczne formy świętowania Adwentu (B.2.3), – podaje sens, przesłanie i liturgię Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan [B.2; E.2), – wymienia zadania ruchu ekumenicznego (E.2.5), – wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), – wymienia święta maryjne obchodzone w roku liturgicznym (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar świąt maryjnych (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar Uroczystości Zesłania Ducha</p>	<p>Uczeń: – aktualizuje historię zbawienia w roku liturgicznym (B.2), – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne z Adwentem (A.10.6), – uzasadnia religijny wymiar Adwentu (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.4), – podaje, kiedy obchodzimy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (B.2.2), – wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary) (E.2.6), – charakteryzuje okres Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia</p>
---	--	--	---	---

			Świętego (B.2.4).	chrześcijanina (B.2.1), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresu Wielkiego Postu (B.2.3), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3), charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4).
--	--	--	-------------------	---

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie **klasy VIII** szkoły podstawowej
do programu nr AZ-3-01/10 i podręcznika nr RA-32-01/10-RA-4/13 „*Aby nie ustać w drodze*”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. Człowiek na drogach Boga			
<ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest szczęście, – podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, – nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, – definiuje, czym jest wolność, – nazywa Jezusa najlepszym przyjacielem człowieka, – określa sposoby doskonalenia się n wzór Chrystusa, – wskazuje kościół parafialny jako szczególne miejsce obecności Boga, – podaje, że Bóg jednoczy ludzi w Kościele, – wskazuje na przynależność do Kościoła jako szansę na rozwój wewnętrzny. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza fragment Psalmu 119, – wyjaśnia, że bycie blisko Chrystusa zaprowadzi człowieka do zbawienia, – nazywa Chrystusa Zbawicielem, – wyjaśnia, co to znaczy, że wolność jest jednocześnie darem i zadaniem, – wylicza najważniejsze cechy przyjaźni, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwa przyjaźń między ludźmi, – wyjaśnia zasady życia chrześcijańskiego, – nazywa Kościół wspólnotą wierzących, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa w odniesieniu do świątyni Jerozolimskiej, – wyszczególnia etapy powstawania Kościoła. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, że prawdziwe szczęście pochodzi od Boga, – uzasadnia, że Pismo Święte ukazuje człowiekowi prawdę o szczęściu, – wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, – stwierdza, że sakramenty są konieczne do zbawienia, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do wolności i należy tę prawdę uszanować, – wnioskuje, że złe korzystanie z wolności prowadzi do zniewolenia przez grzech, – objaśnia, na czym polega przyjaźń Pana Jezusa z człowiekiem, – wnioskuje, że prawdziwa przyjaźń jest bezinteresowna, – wskazuje, że człowiek potrzebuje żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi, aby być szczęśliwym, – stwierdza, że prawdziwej przyjaźni może nauczyć się tylko od Chrystusa, – uzasadnia celowość doskonalenia się, – uzasadnia znaczenie słów: 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi, że Jezus jest źródłem szczęścia ludzkiego, – uzasadnia, że Pan Bóg pragnie zbawienia wszystkich ludzi, – dowodzi, że warto trwać w Chrystusie, gdyż On prowadzi człowieka ku prawdziwemu szczęściu, – analizuje fragment Pisma Świętego J 15,13-17.

		Mt 21,13, – analizuje fragmenty Katechizmu Kościoła Katolickiego w odniesieniu do Kościoła, – dowodzi konieczności troski o wspólnotę parafialną.	
II. Jezus Chrystus prowadzi do pełni życia			
<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia: Wcielenie, Odkupienie, Zbawienie, – określa podstawowe konsekwencje dla życia chrześcijanina wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – wymienia cechy człowieka pokornego, – wyjaśnia rolę pokory w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – wycisza grzechy główne, – podaje, że pycha jest pierwszym z grzechów głównych, – objaśnia rolę pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – podaje, że Chrystus został złożony za nas jako nasza Pascha, – objaśnia Tajemnicę Paschalną Chrystusa – odkupienie, – definiuje pojęcie „liturgia”, – identyfikuje liturgię z uczestnictwem w życiu Boga, – objaśnia, co zaliczamy do liturgii, – wskazuje na liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź), – podaje, że Jezus jest zawsze obecny z nami w liturgii, – wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – wymienia postawy i gesty liturgiczne, – wycisza znaki i symbole liturgiczne występujące podczas liturgii, – wyjaśnia, czym jest znak, gest i postawa, – definiuje pojęcie „sakrament”, – wymienia sakramenty święte, – wycisza sakramenty przyjmowane raz w życiu, – określa cel poszczególnych sakramentów, – wskazuje na chrzest jako paschę i dar nowego życia, – wycisza znaki widzialne udzielenia Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest pokora, – streszcza teksty biblijne ukazujące grzech pychy, – wyjaśnia przeciwieństwo pychy i pokory, – wyjaśnia, że Jezus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, – wyjaśnia, czym jest liturgia, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – objaśnia znaczenie liturgii w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, w jakim celu Jezus posługiwał się znakami, – wyjaśnia pojęcie „charakter sakramentalny”, – rozróżnia podział sakramentów, – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, – objaśnia naukę Kościoła na temat chrztu, – wyjaśnia różnicę między chrztem Janowym a sakramentem chrztu świętego, – objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania, – objaśnia, co jest istotnym celem sakramentu bierzmowania, – wyjaśnia, na czym polega męzne wyznawanie wiary, – streszcza naukę Pisma Świętego i Kościoła o przebaczeniu i pokucie, – używa poprawnie pojęć: pokuta, przebaczenie, pojednanie, – wyjaśnia sens sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest odpust, – wyjaśnia znaczenie i sens poszczególnych warunków sakramentu pokuty i pojednania, – wyjaśnia obecność 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że Chrystus przyszedł na świat dla naszego odkupienia i zbawienia, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Zbawiciela ludzkości, – wskazuje konkretne wydarzenia biblijne, w których Jezus uczy nas pokory, – charakteryzuje postawę faryzeusza i celnika, – wskazuje, że pycha jest źródłem innych grzechów, – uzasadnia zgubne skutki pychy, – opowiada o trzech zapowiedziach męki Pana Jezusa, – uzasadnia, że w Eucharystii uobecnia się Tajemnica Paschalna, – wskazuje, że Jezus jest w centrum liturgii, – stwierdza, że liturgia jest dziełem Chrystusa, – określa, w jaki sposób Jezus działa w liturgii, – uzasadnia, że całe życie liturgiczne koncentruje się wokół Jezusa, – charakteryzuje postawy i gesty liturgiczne, – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – projektuje propozycje graficzne sakramentów, – uzasadnia potrzebę przyjmowania sakramentów, – opisuje celebrację udzielania sakramentu chrztu, – charakteryzuje symbolikę chrzcielną, – uzasadnia, że chrzest święty jest sakramentem Przymierza zawartego z Chrystusem i Kościołem, – wskazuje na konieczność odnawiania przyrzeczeń chrzcielnych, – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje artykuł prasowy pt. „Chrystus prawdziwym Zbawicielem ludzkości”, – uzasadnia potrzebę rozwoju cnoty pokory w codziennym życiu, – dowodzi zwycięstwa pokory nad pychą, – proponuje odpowiednie metody do zwalczania pychy, – dowodzi, że chrzest zanurza nas w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – analizuje teksty źródłowe o liturgii, – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – wymienia fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do chrztu, – określa zadania wynikające z przyjęcia chrztu, – dowodzi ciągłej konieczności rozwoju wiary otrzymanej na chrzcie, – streszcza fragmenty biblijne mówiące o chrzcie, – dowodzi konieczności realizacji zadań wynikających z przyjętego sakramentu bierzmowania, – dowodzi, na czym polega wartość przebaczenia w życiu człowieka, – redaguje rachunek sumienia, – analizuje, jaką rolę pełni słowo Boże w jego życiu, – wskazuje owoce Eucharystii, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat sakramentu namaszczenia chorych, – ocenia wartość sakramentu namaszczenia chorych w życiu człowieka, – przytacza teksty Pisma Świętego mówiące o ustanowieniu kapłaństwa, – analizuje teksty biblijne i nauczania Kościoła na temat stopni święceń.

<ul style="list-style-type: none"> - nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, - wymienia dary Ducha Świętego, - określa, jakich łask udziela Duch Święty w sakramencie bierzmowania, - identyfikuje charyzmaty i owoce Ducha Świętego, - definiuje, czym jest sakrament pokuty, - wskazuje na sakrament pokuty i pojednania jako sakrament przebaczenia i miłosierdzia Boga, - wylicza warunki sakramentu pokuty i pojednania, - nazywa Mszę Świętą uobecnieniem ofiary Chrystusa, - wymienia fragment Pisma Świętego mówiący o ustanowieniu Eucharystii, - wskazuje na swoją łączność z ofiarą Chrystusa przez modlitwę, - określa, na czym polega paschalny charakter Eucharystii, - definiuje, czym jest liturgia słowa Bożego, - wymienia owoce, jakie daje przyjmowanie Komunii Świętej, - wskazuje na Eucharystię jako centrum liturgii i życia chrześcijańskiego, - definiuje, czym jest sakrament namaszczenia chorych, - nazywa sakrament namaszczenia chorych sakramentem umocnienia, - określa chrześcijańską postawę w cierpieniu, - wskazuje na sakrament święceń jako sakrament przywracania pokoju pomiędzy Bogiem a ludźmi, - określa stopnie i cel udzielania sakramentu święceń, - definiuje, czym jest sakrament małżeństwa, - nazywa sakrament małżeństwa konsekracją ludzkiej miłości, - wskazuje na jedność i nierozzerwalność małżeństwa sakramentalnego. 	<p>Chrystusa w Eucharystii,</p> <ul style="list-style-type: none"> - używa poprawnie pojęć: Eucharystia, ofiara, obecność, - wyjaśnia, na czym polega działanie słowa Bożego, - objaśnia, w jaki sposób Kościół przekazuje słowo Boże, - wyjaśnia symbolikę darów ofiarnych, - objaśnia sens cierpienia, - streszcza naukę Kościoła o cierpieniu, - wyjaśnia, na czym polega posługa biskupów, kapłanów i diakonów, - określa skutki przyjętego sakramentu małżeństwa, - wyjaśnia Boży zamysł wobec małżeństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia, do czego zobowiązuje sakrament bierzmowania, - wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, - określa sposób realizacji zadań wynikających z sakramentu bierzmowania, - wyszczególnia relacje i powiązania między poszczególnymi warunkami sakramentu pokuty i pojednania, - uzasadnia potrzebę przygotowania się do sakramentu pokuty i pojednania, - uzasadnia obecność Chrystusa w Eucharystii, - wskazuje, w jaki sposób Bóg przemawia dzisiaj w Kościele, - określa poszczególne części liturgii słowa, - opisuje, co dokonuje się podczas konsekracji, - opisuje przebieg udzielania sakramentu namaszczenia chorych, - uzasadnia rolę modlitwy za chorych, - wyjaśnia, czym jest sukcesja apostolska, - uzasadnia, że kapłani kontynuują misję Chrystusa, - streszcza tekst biblijny dotyczący Bożej woli wobec małżeństwa i rodziny, - charakteryzuje małżeństwo sakramentalne, - uzasadnia sens małżeństwa sakramentalnego. 	
III. Wędrówka ku dobru			
<ul style="list-style-type: none"> - podaje prawo miłości Boga i bliźniego, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia podstawowe prawo chrześcijańskie, 	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - redaguje notatkę prasową,

<ul style="list-style-type: none"> – określa chrześcijaństwo religią miłości, – wymienia Osiem Błogosławieństw, – definiuje, czym jest prawo naturalne, – identyfikuje prawo moralne jako prawo Boże, – wskazuje na obiektywny charakter norm moralnych, – definiuje pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły, – nazywa sumienie miejscem spotkania i dialogu z Bogiem, – rozróżnia rodzaje sumienia, – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia, czym jest prawo objawione, – wskazuje na zbawczy charakter prawa objawionego – Dekalogu, – identyfikuje autorytet Boga z normami moralnymi, – nazywa przykazania drogowskazami w życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnice między prawem naturalnym i stanowionym, – wyjaśnia, na czym polega stosowanie hierarchii wartości w życiu, – objaśnia przesłanie zawarte w tekstach biblijnych, – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia, – objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia, – wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia, – wymienia treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – wyjaśnia, czym jest Dekalog. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę chrześcijańską wobec bliźniego, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – wyjaśnia, na czym polega koncepcją szczęścia zawarta w <i>Ośmiu Błogosławieństwach</i>, – stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu, – uzasadnia potrzebę życia prawami Błogosławieństw, – określa, co to znaczy kroczyć drogą Błogosławieństw, – wskazuje związek między życiem Błogosławieństwami i życiem w łasce Bożej, – określa specyfikę wartości chrześcijańskich, – wskazuje właściwą hierarchię wartości, – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące prawo, – uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – wskazuje na Jezusa jako Tego, który wybiera zawsze dobro, – charakteryzuje sumienie jako miejsce spotkania z Bogiem i Jego Prawem, – określa Eleazara jako człowieka prawego sumienia, – wyjaśnia, czym jest sumienie, – określa, na czym polega formowanie sumienia, – rozróżnia prawo naturalne od prawa objawionego, – określa Dekalog jako pomoc człowiekowi na drodze życia moralnego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat Dekalogu, – stwierdza, że Dekalog jest darem kochającego Boga, – wskazuje na wartości, których bronią przykazania. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia określenie pojęcia „wartości”, – wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka, – uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – określa skutki odrzucenia najważniejszych wartości, – analizuje znaczenie wartości w życiu człowieka, – uzasadnia swoją odpowiedzialność za naturalne prawo moralne, – analizuje naukę Kościoła o prawie moralnym, – dowodzi, że Bóg jest Dawcą prawa moralnego, – streszcza teksty Pisma Świętego mówiące o sumieniu, – wymienia teksty Pisma Świętego ukazujące prawo objawione – Dekalog, – analizuje prawo objawione na Synaju oraz prawo Nowego Testamentu, – dowodzi istnienia związku między Starym Prawem a Nowym Prawem objawionym w Nowym Testamencie.
---	---	---	--

IV. Drogowskazy na drodze ku szczęściu

<ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom, – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu, – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – rozróżnia, w jakich sytuacjach można wzywać Imię Boże, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, co pomaga w rozwoju wiary w jednego Boga, – wskazuje sposoby oddawania szacunku wobec Imienia Bożego, – dostrzega różnorodność działań podejmowanych przez wiernych we wspólnocie Kościoła, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego dotyczącą II przykazania Bożego, – dowodzi, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – ocenia rolę Lutra i Kalwina oraz króla Henryka VIII w powstaniu wyznań protestanckich,
--	--	--	---

<ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść Pisma Świętego na temat II przykazania Bożego, – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem Imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – definiuje pojęcie „renesans”, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła, – objaśnia genezę i katolicki wymiar renesansu, – identyfikuje M. Lutera, J. Kalwina z Ojcami reformacji, – wymienia przyczyny reformacji, – identyfikuje reformę katolicką z dziełem Soboru Trydenckiego, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – identyfikuje wysiłki na rzecz jedności Kościoła z Unią Brzeską i Kościołem grekokatolickim, – przytacza cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czcią Boga a praktykami religijnymi, – wymienia święta nakazane, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem dla rodziców i osób starszych, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu Bożym, – podaje, że życie ludzkie jest darem Bożym, – wskazuje na troskę o zdrowie i życie w kontekście zrozumienia i realizacji sensu swojego życia, – przytacza treść Pisma Świętego na temat VI przykazania Bożego, – streszcza nauczanie Kościoła na temat okazywania szacunku dla swojego ciała, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm, – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – definiuje pojęcia: sobór, synod, sukcesja apostołska, dogmat, – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje na uniwersalny wymiar postawy chrześcijańskiej św. Jadwigi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o szabacie (Wj 20,8-11), – wyjaśnia, co to znaczy czcić ojca i matkę, – wyjaśnia treść VI przykazania Bożego, – wyjaśnia, jak powinniśmy reagować na potrzeby bliźnich, – wyjaśnia znaczenie słowa „prawda”, – wskazuje na religijne motywacje do życia w prawdzie i naprawienia krzywd w zakresie VIII przykazania, – identyfikuje sytuacje w życiu z potrzebą wstrzemięźliwości, – rozróżnia postawę uczciwości i nieuczciwości w życiu codziennym, – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli, – identyfikuje VI przykazanie Boże z wartością czystości i przyjaźni w życiu człowieka jako fundamentu prawidłowych kontaktów z innymi, – identyfikuje VII przykazanie Boże z problemem kradzieży i bogacenia się kosztem innych oraz z poszanowaniem własności prywatnej i społecznej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest ruch ekumeniczny, – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (protestantyzm, anglikanizm), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – wymienia skutki chrztu Litwy, – opowiada o życiu św. Jadwigi, uzasadniając jej świętość, – opisuje przebieg chrystianizacji Litwy, – objaśnia, jaką rolę odegrała św. Jadwiga w dziejach Polski i Litwy, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat niedzieli jako dnia Pańskiego, – wyjaśnia, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców, – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – uzasadnia potrzebę odpowiedzialności dorosłych dzieci wobec rodziców, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o wartości życia ludzkiego, – charakteryzuje treść V przykazania Bożego, – uzasadnia, że VI przykazanie Boże wzywa do wierności i czystości, – wskazuje na niebezpieczeństwa zagrażające wierności i czystości, – wyjaśnia, co Bóg nakazuje w VII przykazaniu, – wskazuje, jaki powinien być nasz stosunek do tego, co posiadamy, – określa, jakie znaczenie posiadają wartości moralne, – charakteryzuje, jaką wartość przedstawia ubóstwo chrześcijańskie, – wyjaśnia, czym jest uczciwość i wstrzemięźliwość, – uzasadnia potrzebę uczciwości i wstrzemięźliwości, 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje rozwój nauczania Kościoła w trakcie Soboru Trydenckiego, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – przytacza tekst źródłowy dotyczący prawdy, – dowodzi o konieczności kierowania się prawdą w życiu, – przytacza treść tekstów Pisma Świętego na temat IX i X przykazania Bożego, – określa perspektywy i granice ekumenizmu, – analizuje związek IX i X przykazania z próbą określenia zainteresowań i powiązania ich z sensem życia i osobistymi planami życiowymi.
---	---	--	---

<ul style="list-style-type: none"> - wymienia wykroczenia przeciw VII przykazaniu Bożemu, - identyfikuje VIII przykazanie Boże z wiernością prawdzie, - objaśnia, jakie są wykroczenia przeciw VIII przykazaniu Bożemu, - identyfikuje IX i X przykazanie Boże z postawą wstrzeźliwości i uczciwości w codziennym życiu. 		<ul style="list-style-type: none"> - określa znaczenie Unii Brzeskiej dla jedności Kościoła, - określa znaczenie prawdy i wierności jej w kontekście poszukiwania sensu życia i w budowaniu właściwych kontaktów między ludźmi. 	
--	--	---	--

V. Droga z Jezusem Chrystusem

<ul style="list-style-type: none"> - określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża, - objaśnia, co jest celem ziemskiej wędrówki człowieka, - wyjaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego, - identyfikuje Advent z radosnym oczekiwaniem na przyjście Chrystusa, - wskazuje na postawę otwartości i czuwania na przyjście Jezusa Chrystusa, - przytacza wydarzenia ewangeliczne mówiące o Bożym Narodzeniu, - objaśnia sens Świąt Bożego Narodzenia, - wskazuje na religijny wymiar przeżywania świąt Bożego Narodzenia, - identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan, - stwierdza konieczność modlitwy o jedność chrześcijaństwa i potrzebę przeciwdziałania grzechowi podziąłu, - podaje, że Wielki Post jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca, - wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie rekolekcji, - przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o męce i śmierci Chrystusa, - identyfikuje Triduum Paschalne z Ofiarą Jezusa dla naszego zbawienia, - wylicza dni Triduum Paschalnego, - wskazuje na potrzebę duchowego przeżycia Triduum Paschalnego, - określa religijny wymiar Świąt Wielkanocnych, - nazywa Maryję Królową Polski, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż, - objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi, - wyjaśnia, że Bóg każdego człowieka powołał do świętości, - rozróżnia święta i uroczystości roku kościelnego, - wyjaśnia eschatologiczny wymiar Adventu, - wyjaśnia znaczenie Uroczystości Bożego Narodzenia dla człowieka wierzącego, - wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan jedność, - wyjaśnia, co należy uczynić, aby spotkać się z przebaczącym Jezusem, - objaśnia, na czym polega prawdziwe nawrócenie, - wyjaśnia rolę Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina, - wyjaśnia rolę Maryi w historii Polski, - wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest wierność, - wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, - opisuje potrzebę pomocy Kościołowi cierpiącemu, - wskazuje środki wiodące do doskonałości, - charakteryzuje świętych i błogosławionych, z których może czerpać wzorce, - stwierdza, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, - definiuje pojęcie roku liturgicznego, - wskazuje okresy roku liturgicznego, - określa kolory liturgiczne, - wyjaśnia, czym jest Advent, - określa wymowę adwentowych zwyczajów i symboli, - wskazuje sposoby pracy nad sobą, - wyjaśnia pojęcie „wcielenie”, - opowiada, dlaczego Boże Narodzenie jest świętem radości, - opisuje zwyczaje związane z religijnym przeżywaniem świąt Bożego Narodzenia, - wyjaśnia, czym jest ekumenizm, - wymienia zadania ruchu ekumenicznego, - objaśnia dwa największe podziały w Kościele, - wskazuje przykłady jedności Kościoła, - uzasadnia znaczenie Wielkiego Postu, pokuty i nawrócenia dla chrześcijanina, - objaśnia sens Triduum Paschalnego, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proponuje środki pomocy duszom w czyśćcu cierpiącym, - analizuje, na czym polega pełnia szczęścia, - analizuje teksty biblijne (proroctwa mesjańskie) zapowiadające przyjście Chrystusa, - analizuje teksty biblijne o jedności Kościoła, - analizuje tekst Pisma Świętego ukazujący spotkanie Jezusa z Zacheuszem, - analizuje wydarzenia z Pisma Świętego ukazujące miłosiernego Boga, - analizuje teksty biblijne w odniesieniu do życia chrześcijanina.
---	---	---	---

<ul style="list-style-type: none"> - przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o Matce Bożej, - przytacza tekst Apelu Jasnogórskiego, - objaśnia formy kultu maryjnego, - przytacza treść tekstów biblijnych o Duchu Świętym, - wylicza owoce Ducha Świętego, - wskazuje na związek Zesłania Ducha Świętego z potrzebą odnowy świata i przewyciężania zła w świecie. 		<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, - wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, - wskazuje sposoby kształtowania w sobie postawy odpowiedzialnego chrześcijanina, - wskazuje na wartość hymnu „Bogurodzica”, - uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć Maryi jako Królowej Polski, - wskazuje sposoby oddawania czci Matce Bożej. 	
---	--	---	--

© Copyright by ks. Stanisław Łabendowicz – Radom 2013

Małgorzata Łabuz
Ks. Jarosław Raczak
Ks. Krzysztof Piekarski